

fajtaž je, niz fajtaž bycz dyrbjała. Tež jandzelske postrowjenje hišcze došč mózne njeje, so by tu bojoscz pschemohło, kiž s hrěcha pschińdze. Anjes Jesuř dyrbi šam pschińcz a wutrobu troschtowacz. Tak bóršy hacž je Marja Madlena jeho wuhladała, dha khwata s wjeřeloscju, so by jeho pschipowjedała jeho bratram. Jenož hdyž šo wón tebi sjewi, mašch prawe jutrowne wjeřele. Tuto počne jutrowne wjeřele dostacz, wuczi naš jutrowny czař w šwojich druhich šczenjach."

Dženša pať chzemy na tym došč měcz, so je wulki skutk šczinjenny a wulke dobycze dostate, chzemy teho Anjesa prošycz, so by šwoje horjestacze našim wutrobam pschezo wěščišche a krařnišche činił, a chzemy s wjeřelom spěwacz a wschittim pschipowjedacz, kiž jo šlyšhecž chzedža: „Tón Anjes je stanyl! Wón je wopradowže stanyl!“ Hamjeń.

Na druhí džen jutrow.

Šnada budž s wami a měr wot Boha, našcheho Wótza, a našcheho Anjesa Jesom Khrysta! Hamjeń.

Sczenje na jutrowniczkju, epistola wčerawscheho šwjedzenja a ta epistola, kotruž dženša šlyšhecž budžemy, wiřaju bjes šobu jara rjenje hromadže. We sczenju šlyšchachmy te šłowa Božeho jandzela: „Džicze a powjescze to jeho wučomnikam a Pětrej, so wón přjedy wař póndze do Galilejskeje“, a woprašchachmy šo, cžeho dla je jow Pětrowe mjeno wořebje mjenowane. Wšchať běšche wón tež jedyn Khrystušowych wučomnikow, a tola dyrbjesche po Anjesowej wulkej lubosczi wořebny jutrowny troscht dostacz, dokelž bě hłubje panyl, dnyli drusy, a teho dla wořebny troscht trjebasche. A wón je jón dostał, niz jenož psches tamneho jandzela, ale psches Anjesa šameho. W dženšnišchim sczenju powjedaju czi jědnaczo tymaj dwěmaj, kiž staj šo s Emauřa wrócziłaj: „Tón Anjes je wopradowže stanyl a Schimanej šo sjewił (Luk. 24, 34)!“ Šwjaty Pawoł teho runja, hdžež ryczi wot přěnich šwědkow Anjesoweho horjestacža,